

Tamne profecziſke ſłowo „Na wječor budze ſwětło“ dyrbi pak woſebje naſ na to dopomnic, kaſ ſ ludami naſcheje ſemje w tamnym čaſu ſtejeſche, jako mējeſche Rujeſowa hodowna jaſnoſc ſkhadzec. Čžemnoſc pſchikrywaſche ſemju a mrokota ludzi, jako to ſkhadzenje ſ wyſoła nad Iſraelom ſo widzicz da. Wječor bē na ſwēcze, jako ſo ſwětło Božeje ſbōžneje hnady w Khrnuſtuſu ſjewi. Pod hołym ſwonkomnym wobkedžbowanjom ſakonja bē najwjetſchemu dželej Iſraelſkeho luda ſnutſkomna ſwětloſc Mēſiaſoweho pſchipowjedanja woblēdnjla. Wulki džel pōhanow bē drje njeſnicžomnoſc ſwojich pſchibohow pōſnał, ale ſ tym njebēchu hiſcže ſcžežku mēra a ſwětla naſtupili. Njemalo bjeſ nimi k temu dōndže, ſo ſo k židowſkej Božej ſklužbje naſhilichu. Čži buchu Židow towaſſchojo abo bohabojaſni mužojo. Mōjſaſowy ſakon, profecziſke hložy a Davitowe pſalmy bēchu ſo jich wutrobam drohe a lube ſčinike. A hlaj na wječor, na tutōn bōle abo mjenje čžemny wječor bu ſwětło: hlaj, „ſ Ziona ſkhadža ta rjana jaſnoſc Boža.“ (Pſ. 50, 2.) Tōn, tōn ſo narodži, kiž mōže pra- jicz: „Ja ſym to ſwětło teho ſwēta; ſchtōž ſa mnu dže, tōn njebudže khdžicz w čžemnoſcži.“ — Ale bohužel, ſaſo čže wječor bycz, ſwēta džen ſo k kōnzej pokhila. Čžemnoſc ſo na wſchēch ſtronach nuts do- bywa. Kſcheſčizjanſke ludy ſu na pucžu do pōhanſtwa, do tajkeho pōhanſtwa, kaſkež njejſu ani pōhanjo ſnali. ČSwětło Bože ſazpicž a wopuſcžicz a ſ wolu a wjedzenjom do čžem- noſcže ſo ſanuricz, to je hōrſche, hacž w tajkej čžemnoſcži tſecz, kotraž hiſcže ženje njeje žane ſwětło Bože wuhladała. Ach na tole žalōſne ſjebanje čžerta a ſaſlepjenje duchow! Čžrjoda ſawjednikow a ſawjedzenzow roſcže, kiž bje wſcheje broſy a bje wſcheje haniby Boha a jeho ſud, njebeſa a hełu přeja a bjeſ ſwēdomnja ſwojim hrēſchnym žadoſčam ſkluž! Njeje to wječor, na kotryž wēcžna nōž wēcžneho ſacziſnjenja pſchiūdže?! O ſo bychu ſo tola tute ſjebane, jate duſche bōrſy ſwojeho žalōſneho wotpada dohladake, prjedy hacž budže ſa nje poſdže!

„Na wječor budze ſwětło“. Čžim čžmowiſchi wječor bjeſ wotpanjenymi, duchomnje morwyni kſcheſčizjanami na- ſtawa, čžim ſwētlischo a bohatscho dawa pak nētko Bože ſmilenje ſwojemu ſwětlu ſwēcžicz, ſo bychu wſchitžy, kiž hiſcže čžedža ſwoje duſche wumōž, pōſnali a widžili, hdže